

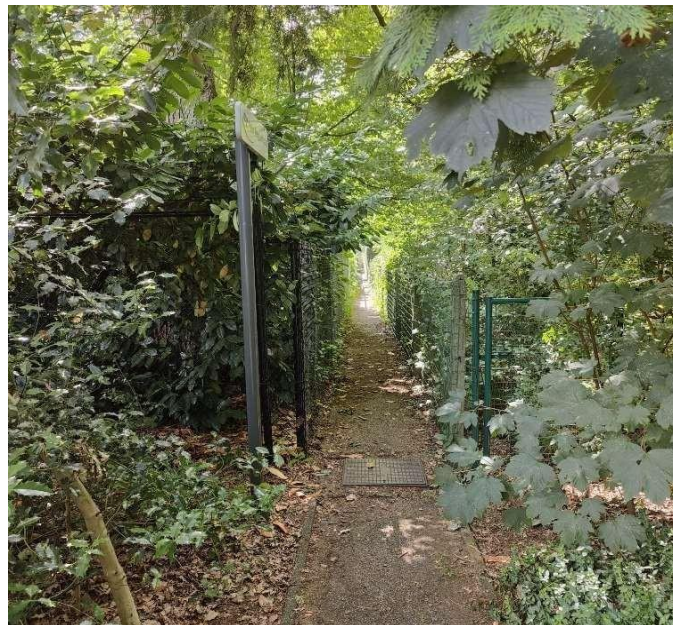
DE CONTROVERSE ROND HET PATER REYGAERTSPAD

Het Missiehuis van Scheut was anno 1912, ten tijde van de oprichting, een klooster dat aanvankelijk vooral dienst deed als sanatorium. De Congregatie van het Onbevlekt Hart van Maria, zoals de Scheutisten voluit heten, vestigde zich meer dan een eeuw geleden in Schilde. Het Missiehuis was een verzorgings- en rusthuis voor de zieke en oudere Scheutisten. Gaandeweg namen ook de Zusters Maricolen en later de Zusters van de Jacht hun intrek in een bijgebouw om zich te wijden aan de verzorging van de missionarissen. De missionarissen en zusters leden al die tijd een afgezonderd leven op het domein in een afgeschermd gemeenschap waarbij toegang van buitenstaanders strikt beperkt en gereguleerd was.

Het missiehuis van Scheut in Schilde © Scheut

Het zogenaamde Pater Reygaertspad behoort tot dit volstrekt privaat en besloten domein.

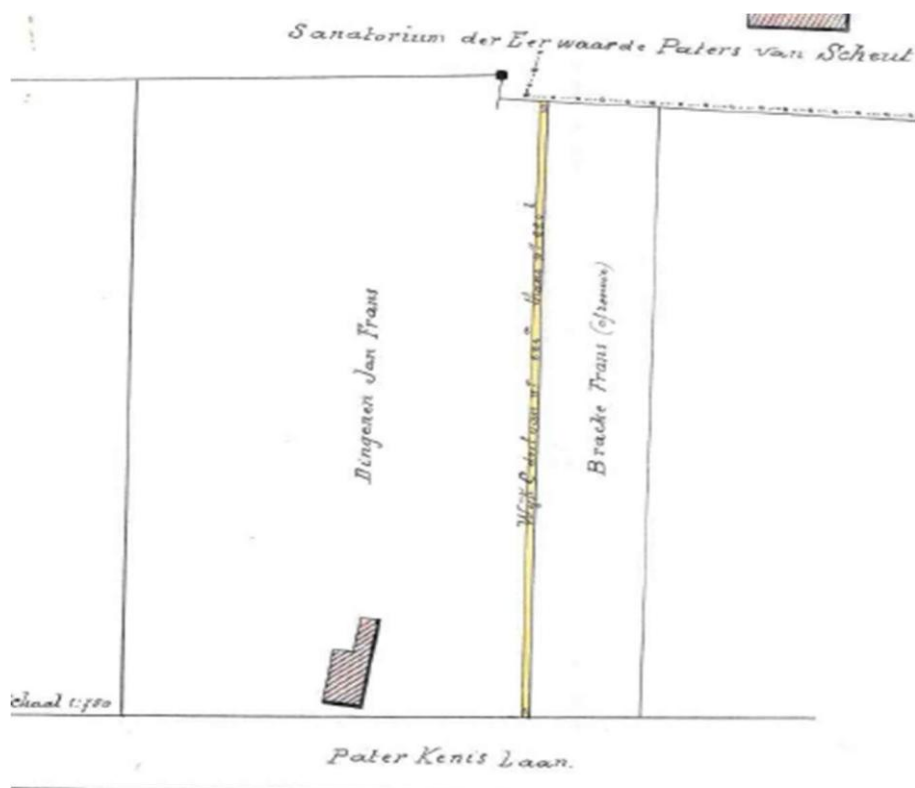
Dit strookje grond (1 meter breed en 104m lang), dat de gemeente Schilde in 2016 de naam “**Pater Reygaertspad**” gaf, werd op 15 november 1939 door de toenmalige buurman van diens eigendom afgesplitst

en aan de Paters geschonken als “repeltje laboreland”. Het was uitsluitend bestemd om er voor de Paters een voetweggetje aan te leggen dat “rechtstreeks en lichamelijk voor den dienst der vereeniging zal gebruikt worden”, zodat zij het doel van hun vereniging konden verwezenlijken.

Een reepeltje laboreland gelegen in streek “Picardien”, op een
 horizontaal vlak D deel van n. 224^a, groot volgens meting: hon-
 derd en twee vierkante meters, welk perceelje een breedte
 heeft van de Pater Kensislaan van een meter en gelegen is tus-
 schen den eigendom van de schenker en den eigendom van
 den heer Frans Bracke.

Bron: Schenkingsakte dd. 15 november 1939

Deel van het artikel						
44	Picardien	D 224	voetweg	114 $\frac{2}{800}$	3	„

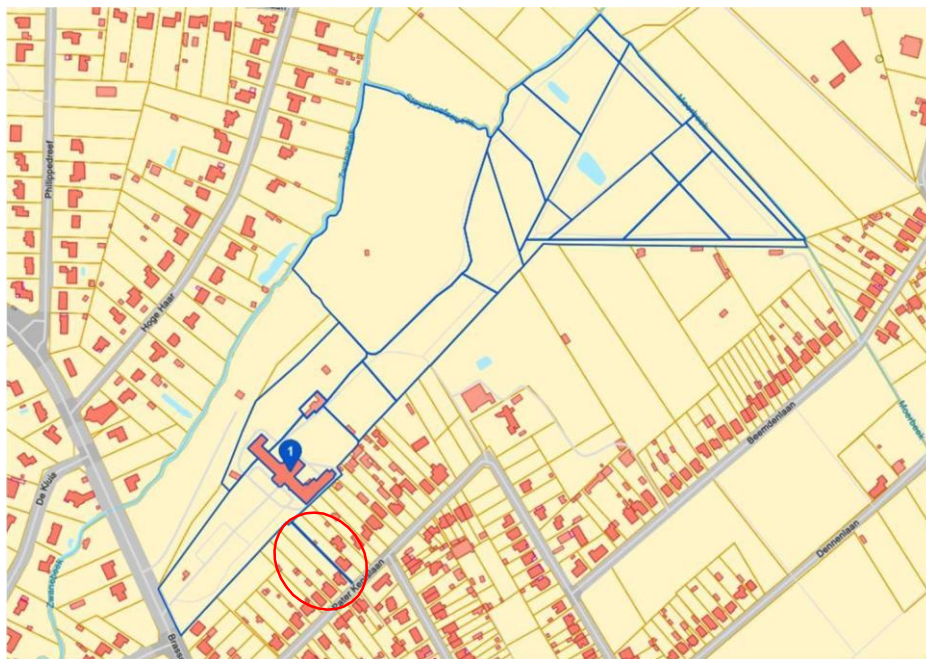

Bron: Landmetersplan 1939

In die tijd moest zulke schenking nog officieel worden goedgekeurd door het Ministerie van Justitie.

Overwegende dat hoogerbedoelde schenking de begunstigde vereeniging in de gelegenheid moet stellen **het doel, waarvoor zij werd opgericht, te bereiken;**

Bron: schenkingsakte dd. 15 november 1939

Bron: Geopunt (blauwe omranding= eigendom ; rode omcirkeling Pater Reygaertspad).

De multidisciplinaire opzet van zo'n zorgcampus ging echter verder dan de dagelijkse expertise van de lokale dienst Ruimtelijke Ordening. De eigenaar merkte bovendien dat er bij de gemeente weinig enthousiasme bestond voor de beoogde samenwerking.

In oktober 2024 klopte de eigenaar bij de gemeente Schilde aan met een duidelijk verzoek. Hij wilde dat de gemeente een externe projectcoördinator zou aanstellen: iemand die vertrouwd is met stedenbouwkundige projecten en die het hele traject, zowel procesmatig als architecturaal, van nabij kon volgen. Die coördinator moest de stem van de gemeente worden tijdens het drukke ontwerpproces aan de kant van de ontwikkelaar. Hij of zij zou aanschuiven bij bouwcolleges, geregeld deelnemen aan werkvergaderingen, de kwaliteit bewaken en het proces in goede banen leiden. Zo zouden de maatschappelijke belangen van de gemeente Schilde en haar inwoners niet pas achteraf, maar vanaf het begin in het ontwerp worden verankerd.

De nieuwe eigenaars van het domein van de paters van Scheut willen op de site langs de Brassaatsebaan in Schilde een 'gezondheidspark' realiseren voor verschillende doelgroepen. Het domein krijgt een openbaar karakter en naast de al rijkelijk aanwezige natuur komen er bijkomende attracties in de vorm van beeldende kunst. Assistentiewoningen moeten het geheel betaalbaar maken.

Het missiehuys, gebouwd in 1910, gezien vanuit de lucht. Achter het als sanatorium opgevatte gebouw valt op hoe veel groen en open ruimte er zijn richting de wijk Picardië en de Antitankgracht. © RR

**JAN AUMAN
SCHILDE**

In het missiehuys maken ook de laatste overgebleven paters van Scheut nu hun koffers. Tegen het einde van het jaar komt het grote en meer dan honderd jaar oude missiehuys, waar ooit meer dan tweehonderd geestelijken samenleefden, leeg te staan. Een mijlpaal voor de congregatie, maar ook voor Schilde. En die werd door heemkring Scilla het voorbije weekend terecht en mooi in de kijker gezet. De massale opkomst voor de rondleidingen, concerten en het lichtspektakel bewijst de bijzondere band die veel Schildenaren hebben met 'de paters'. Eén van de meest gestelde vragen tijdens de activiteiten van Scilla ging over de toekomst van het 17 hectare groot en bovendien strategisch gelegen domein, pal tussen de twee deelgemeenten Schilde en 's-Gravenwezel.

Schildenaar en arts Jan Van Emelen (73), in coronatijd nog coördinator van het vaccinatiecentrum in Malle, geeft het antwoord. Hij is de bezieler van het 'gezondheidspark' dat de voorlopig anonieme nieuwe eigenaars willen verwezenlijken op de site. Ze willen er op heel wat hedendaagse uitdagingen een antwoord bieden.

Villa Sana

"We voorzien om te beginnen een zorgcampus om mensen die kampen met burn-out afdoende en in alle rust te helpen. Eén op de drie huisartsen krijgt te maken met het fenomeen, maar ook beoefenaars van andere beroepen. Onze inspiratiebron is Villa Sana in Noorwegen, waar Noorse artsen nu al adequaat geholpen worden in de behandeling en bij de voorcoming van burn-outs."

Gekoppeld aan die zorgcampus voorziet het gezondheidspark ook in een medische fitness en revalidatiekwartier. "Een zorgcoach kan ouderen en senioren helpen bij de voorbereiding op de fase van hoge ouderdom, met alle fysieke ongemakken die daarbij optreden", zegt Jan Van Emelen. "In dezelfde thematiek zitten on-

Grootse plannen voor gigantisch domein van paters van Scheut

De dreef naar het missiehuys kort na de aanleg en bouw, begin vorige eeuw.
© HEEMKRING SCILLA

Onder meer het afscheidsconcert van het koor Uyt Jonsten Versaemt lokte vorig weekend nog veel volk naar de kapel van de paters van Scheut. © JAA

verzorg zelf al enige tijd het mantelzorgcafé van de gemeente Schilde en merk dat hier veel nood aan is."

Beeldende kunst

Opvallend, het gezondheidspark

alvast de wereldwijd gereputeerde hedendaagse kunstenaar Koen Van Mechelen gecontacteerd als curator", onthult Jan Van Emelen een grote naam.

Van Mechelen is vooral bekend van zijn pogingen om de kosmo-

liet hij 600.000 Belgen evenveel beeldjes kleien in de vorm van gebogen soldaten om die eens gebakken uit te zetten bij het slagveld van de Eerste Wereldoorlog in Ieper.

Open karakter

Het geeft meteen aan dat de nieuwe eigenaars het grote, maar nu afgesloten groene domein in de wijk Picardië een open karakter willen geven. Ze plannen trouwens ook nog kinderopvang, horeca en een onbekend aantal assistentiewoningen op de site. Onder meer die laatste woongelegenheden zullen het ambitieuze project betaalbaar maken. De initiatiefnemers gaan ervan uit dat Schilde nood heeft aan bijkomende aangepaste woningen voor senioren want tot dusver is er met Sint-Lodewijk in heel de gemeente nog maar één woonzorgcentrum met 120 rusthuisbedden en veertig assistentiewoningen.

De aankoopakte is verleden en de paters zijn dus officieel geen eigenaars meer van wat sinds 1912 hun domein is geweest. "We hebben wel bedongen dat onze begraafplaats, waar vijfhonderd scheutisten begraven liggen, intact en te bezoeken blijft", aldus rector van de congregatie Luc Colla.

Kapel

Wat met 'de andere gebouwen? Daar bestaat momenteel onduidelijkheid over. De kapel willen de nieuwe eigenaars zeker nog proberen te redden. Wat het missiehuys zelf betreft, zal een en ander onder meer afhangen van de EPC-

"Een zorgcoach kan ouderen en senioren helpen bij de voorbereiding op de fase van hoge ouderdom, met alle fysieke ongemakken die daarbij optreden"

Jan Van Emelen
Bezieler
gezond-
heidspark

De natuur rond het gebouw willen de vennoten van BV Gezondheidspark Schilde-'s-Gravenwezel zo veel mogelijk behouden en stimuleren. Onder meer het bos achteraan blijft volledig buiten schot van welke bouwplannen ook. Dat staat trouwens zo in het gewestplan. De rest van het domein is zone voor openbaar nut. Een grote 'gated community' creëren langs de toegangsdreef met grote villa's eromheen voor de allerrijksten, kan dus hoe dan ook niet.

Heel concreet zijn de plannen nog niet. Er is nog geen bouwplanning. De eigenaars steken nadrukkelijk de hand uit naar de lokale gemeenschap en naar het nieuwe lokaal bestuur, met wie al een en ander werd afgetoetst. Concreet doen zij het voorstel aan de gemeente om een 'dorpsbouwmeester' aan te stellen. Die nieuwe ambtenaar kan een masterplan uitwerken, de architecte-

Maar op het verzoek bleef het maandenlang stil vanuit het gemeentehuis en ondertussen verlieten de Paters het Missiehuis van Scheut. Pas in maart 2025 benoemde de gemeente Schilde uiteindelijk een omgevingsregisseur, al bleek diens opdracht helemaal niet te passen bij wat de eigenaar gevraagd had. Voor de eigenaar voelde het alsof hij met een kluitje in het riet werd gestuurd. De gemeente hield er duidelijk een andere visie op na. Met weinig kans op slagen werden de plannen op de lange baan geschoven. Nooit is er sprake van vergevorderde gesprekken geweest.

In verdere afwachting zal het voormalige Missiehuis tijdelijk gebruikt worden als een veilige haven voor mensen op de vlucht voor oorlog en geweld. Voor de gemeente Schilde is dat trouwens geen onbekend scenario. Toen de oorlog in Oekraïne uitbrak, werden op persoonlijke vraag van de burgemeester Oekraïense gezinnen opgevangen in het zusterhuis dat de Paters kosteloos ter beschikking hebben gesteld. Zo werd het missiehuis toen al een plek waar gastvrijheid en noodopvang elkaar ontmoetten, lang voordat dezelfde plannen van de huidige eigenaar concreet werden.

De gemeente Schilde wees trouwens eerdere ideeën van de huidige eigenaar voor tijdelijke huisvesting, bijvoorbeeld van buitenlandse arbeiders (bouw van de Oosterweelverbinding) of zelfs tijdelijk het gemeentehuis (tijdens haar renovatie), af zonder zelf alternatieve plannen aan te dragen.

Vanaf de huidige opvangplannen, door Fedasil kenbaar gemaakt op 26 mei 2025, verlegde de gemeente Schilde abrupt haar focus: de toch al nauwe opdracht van de omgevingsregisseur werd in juni 2025 van de ene dag op de andere stopgezet.

TRAJECT FEDASIL

Lokaal bestuur Schilde is op 26 mei door Fedasil ingelicht over een lopend dossier over de site van de voormalige paters van Scheut. De huidige eigenaars van het zeventien hectare grote domein hebben de site voorgesteld als tijdelijke opvanglocatie voor asielzoekers aan Fedasil. De boodschap kwam als een verrassing voor het lokaal bestuur. Het bestuur was niet op de hoogte van deze alternatieve piste, noch betrokken bij het traject met Fedasil dat al enige tijd loopt.

De site in Schilde is een alternatief voor het opvangcentrum in Deurne dat eind dit jaar sluit (31 december 2025).

Op 16 juni 2025 is beslist om de opdracht met de omgevingsregisseur stop te zetten.

Bron: <https://www.schilde.be/sitepatersvanscheut/achtergrondinformatie-site-paters-van-scheut>

Vanaf dat moment leek de prioriteit niet langer overleg, maar het actief dwarsbomen van de huisvesting van deze beschermingszoekenden en wel met alle denkbare middelen.

De gemeente Schilde schuift de eigendomsrechten van de huidige eigenaar achteloos opzij met het ingebeelde verhaal dat een trage weg, het “Pater Reygaertspad”, er al jaren officieel zou lopen. Een pad dat, hoe ironisch, vooral dient als sluiproute in de strijd tegen opvang.

Kan trage weg komst van asielcentrum dwarsbomen?

SCHILDE De gemeente Schilde wijst erop dat er een officiële trage weg door het domein loopt waar Fedasil een asielcentrum wil inrichten. Die moet te allen tijde publiek toegankelijk blijven. De beslissing van Fedasil is overigens nog altijd niet gevallen. Ook de besluitvorming blijkt een ‘trage weg’ te zijn.

Jan Auman

3 juli 2025 om 16:23

↩ Delen

Al meer dan een maand is Schilde in de ban van de mogelijke komst van een asielcentrum naar het leegstaande Missiehuis, dat de paters van Scheut verkochten aan enkele particulieren die voorlopig uit de openbaarheid blijven.

De gemeente, met voorop burgemeester Dirk Bauwens (N-VA) en Marijke Dillen (Vlaams Belang), verzetten zich met hand en tand tegen de komst. Het schepencollege - want ook Lokaal Liberaal is tegen - verzamelde al een arsenaal aan juridische middelen, maar zet nu een onverwacht wapen in: de trage weg 'Pater Reygaertspad'.

"Die moet te allen tijde vrij en publiek toegankelijk blijven", haalt burgemeester Dirk Bauwens regelgeving aan. "Hij maakt deel uit van het erkende tragewegennetwerk."

Om de vrije doorgang te garanderen, werd zopas een burgemeestersbesluit genomen dat oplegt dat de trage weg onverstoord toegankelijk moet blijven voor het publiek. Het afsluiten of blokkeren van deze weg zou dus in strijd zijn met dit besluit.

Bron: [Kan trage weg komst van asielcentrum dwarsbomen?](#) | GVA

Deze bewering van de gemeente Schilde heeft geen juridische onderbouw.

De gemeente Schilde beroept zich op de gemeenteraadsbeslissingen van 19 december 2016 en 24 april 2017 - waarin enkel de *naamgeving* 'Pater Reygaertspad' definitief werd - om te stellen dat het om een openbaar gemeenteweggetje gaat, hoewel dit voetweggetje niet voldoet aan de juridische of wettelijke vereisten voor een openbaar karakter ervan.

Deze gemeenteraadsbeslissingen van 19 december 2016 en 24 april 2017 betreffen immers beslissingen enkel omtrent de *naamgeving* van de trage wegen in Schilde maar niet omtrent de totstandkoming van die wegen. De gemeente Schilde beschikt niet over een zorgvuldig samengesteld dossier over het "*Pater Reygaertspad*".

Zelfs de naamgeving op zich sluit niet aan bij de werkelijkheid. **René Reygaerts** (13 juli 1881 - 11 januari 1972) was een Belgische scheutist-broeder - maar geen *Pater* - die religieuze architectuur ontwierp in Belgisch-Congo. Hij stierf op hoge leeftijd en ligt begraven op het scheutistenkerkhof van Schilde.

Het voetweggetje van de Paters is in privaat eigendom overgedragen door de Paters aan de nieuwe eigenaar.

De smalle reep grond is begrensd tot 104m² (1m/104m) en is door de gemeente Schilde aan beide uiteinden van die repel voorzien van een grenspaal met naam. Het kan dus zelfs nooit over het naastgelegen kloosterdomein doorlopen.

Het padje is nooit het voorwerp geweest van een grondafstand, een onteigening, een aankoop of een overeenkomst van publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang gesloten tussen gemeente en eigenaar. Een contractuele basis voor opname in het openbaar domein ontbreekt dus volledig.

Toen de nieuwe eigenaar en de Paters begin 2024 de notariële akte verleden, vermeldde de door de gemeente Schilde verstrekte stedenbouwkundige inlichtingen ook geen publieke erfdienstbaarheid en gaven deze inlichtingen evenmin blijk van het bestaan van een openbaar weggetje.

Openbaar is het bijgevolg nooit geweest. Met een oppervlakte van 104 m² kon het pad trouwens ook nooit verder lopen dan tot aan de grens met het naastgelegen kadastraal perceeldomein.

In het verleden mocht het pad uitsluitend worden gebruikt met toestemming van de Paters, bijvoorbeeld om een dienstvieringen bij te wonen of om met hun goedkeuring naar de begraafplaats te gaan. De Paters en Broeders

gebruikten dit pad om naar het dorp te gaan omdat het vroeger, vóór het fietspad aan de Brasschaatsebaan aangelegd werd, gevaarlijk was om te wandelen. Het pad werd ook gebruikt door mensen die vanuit de Pater Kenislaan naar het klooster kwamen om de mis bij te wonen, om iemand te bezoeken, of om deel te nemen aan een of andere activiteit in het klooster, zoals bijvoorbeeld een koorrepetitie.

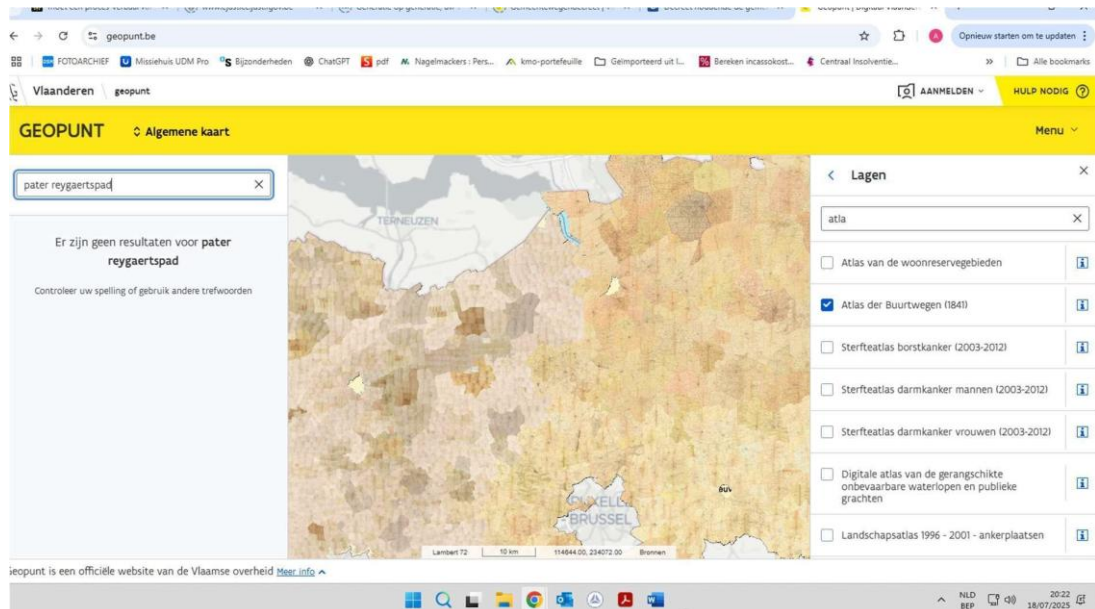
Mensen die zich destijds zonder die toestemming op het terrein bevonden, overtraden daarmee in feite de regels.

Op het domein hangen reeds jaar en dag borden met vermelding “verboden toegang”, “privé terrein” en “privaat domein”. Het pad sluit niet aan op fiets-, ruiter- of wandelnetwerken maar ligt volledig op privé-domein.

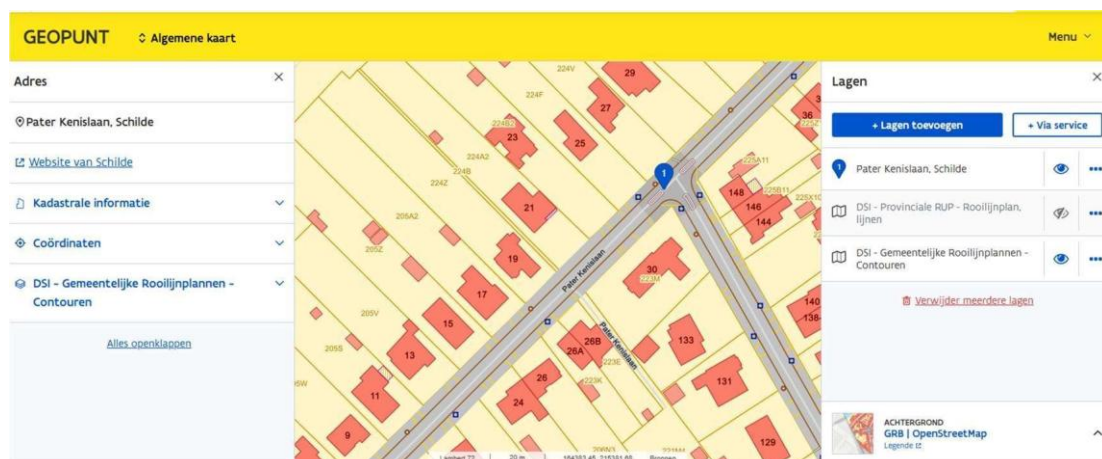
Het Pater Reygaertspad is een doodlopend voetweggetje zonder functie in het publieke wegennet, aangezien het geen verbinding vormt met andere openbare paden of wegen.

In tegenstelling tot vele andere paden in Schilde, werd deze voetweg nooit opgenomen in de Atlas der Buurtwegen (nochtans dé inventaris bij uitstek van buurt- en trage wegen en de állereerste rooilijnplannen), noch viel het onder de vroegere Buurtwegenwet van 10 april 1841:

Bron: Geopunt (geen opname in de Atlas der Buurtwegen)

Er bestaat ook geen rooilijnplan (los of als deel van een RUP of omgevingsvergunning). Nochtans is zo'n plan belangrijk, want de gemeente moet daarmee de ligging en breedte van de gemeentewegen op haar grondgebied vastleggen, ongeacht wie eigenaar is van de grond.

Bron: Geopunt (geen vaststelling van een rooilijnplan)

Het voetweggetje heeft ook nooit deel uitgemaakt van een historisch gegroeid netwerk van wegen die ooit publiek gebruikt werden (waar ooit koetsen reden, paarden dravend stof deden opwaaien of door vroege fietshelden gebruikt werden). Zulke oude wegen die in onbruik geraakten doorheen de evolutie en de bouw van verharde wegen, kunnen soms een tweede leven krijgen als trage weg door opnieuw in een trage wegtraject vastgelegd te worden, zoals bijvoorbeeld het "Tweede Fondatiestraatje" in Schilde - wat verderop tussen de Oudebaan en de Turnhoutsebaan - een officiële openbare weg is sinds 1846.

Het Tweede Fondatiestraatje is kennelijk al een hele tijd illegaal onderbroken, maar de gemeente Schilde doet daar niets aan. Dat officiële buurtweggetje vormt nochtans een historische verbinding tussen de Oudebaan en

de velden langs de later aangelegde Turnhoutsebaan. Dat weggetje komt al voor in de Atlas der Buurtwegen uit 1846, de basis voor alle openbare wegen in de gemeente. (Bron Heemkundige Kring Scilla in GVA : <https://www.gva.be/regio/antwerpen/regio-antwerpen/schilde/heemkring-schilde-wil-oplossing-voor-bijna-180-jaar-oude-trage-en-illegaal-onderbroken-weg-tussen-oudebaan-en-turnhoutsebaan/90994407.html>)

Infomoment Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP) Turnhoutsebaan Oost - 14 september 2021 :

Vraag: Kan de locatie van het **Tweede Fondatiestraatje** nog verplaatst worden? Deze loopt nu over privéterrein?

Antwoord: Het Tweede Fondatiestraatje is een **officiële buurtweg**. Deze buurtweg wordt op plan indicatief aangegeven (artikel 3.2. Indicatieve openbare voetwegen). Binnen de zone kan de weg verlegd worden voor zover de minimale breedte van 1,6 meter gegarandeerd blijft. Het RUP maakt een versoepeling van de ligging mogelijk.

Bron https://www.schilde.be/sites/default/files/2021-09/20210914_vraag_en_antwoord.pdf

Wat het Pater Reygaertspad betreft, zwaait de gemeente Schilde met een ‘tragewegenregister’ dat zij zelf intekende in 2016-2017 – een plan met louter informatieve waarde – en dat de gemeente Schilde liet uitgeven door NV Gentle, een uitgeverij gespecialiseerd op gebied van gemeentelijke informatie, cartografiepublicaties en huis-aan-huis bedeelde publicaties.

Beëdigd landmeter-expert, Ben KEMPENAERS, stelde echter vast :

“Als we de voetweg denkbeeldig zouden doortrekken zoals op het plan van Gentle NV staat en door mij gevisualiseerd op mijn ometingsplan door een zwarte stippellijn, zien we dat we de beboste zones doorkruisen en een boom (Esdoorn) tegenkomen in het midden van de denkbeeldige voetweg met een diameter gemeten op 1 meter hoogte uit het maaiveld van ca. 0,24m (stamomtrek 0,63m). Het beboste gedeelte is tevens dichtgegroeid met ondergroei (kleinen bomen en struiken).

Aan de noordzijde van het perceel is het perceel net voorbij de garageboxen dichtgegroeid met een groene zone met ondergroei rododendron en een Amerikaanse eik met een diameter gemeten op 1 meter hoogte uit het maaiveld van ca. 0,46m (stamomtrek 1,45m).

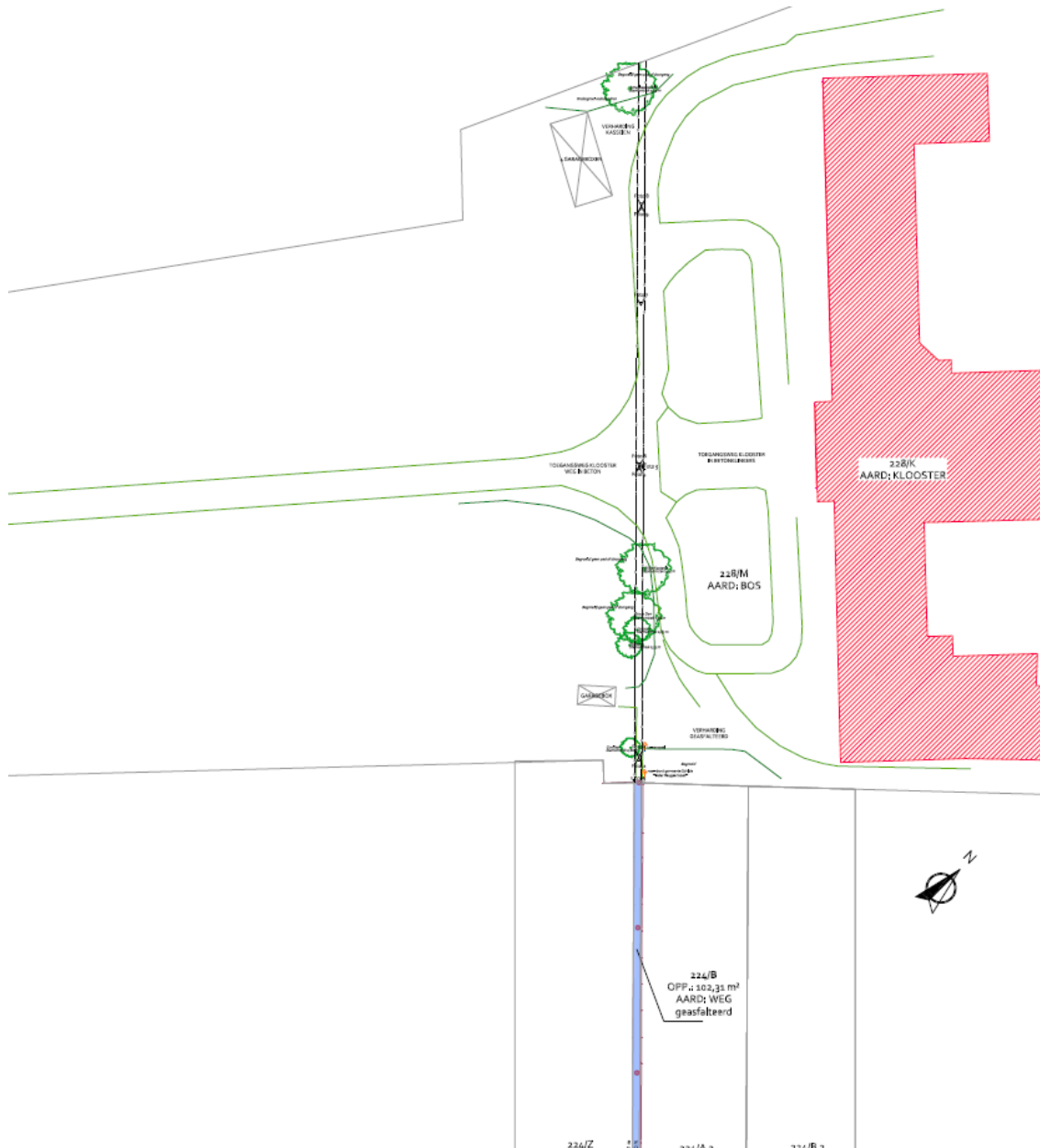
De voetweg zoals aangeduid op het plan van Gentle NV loopt niet door over het perceel 228/M en heeft dit ook vermoedelijk nooit gedaan. Uit alle elementen op het terrein valt af te leiden dat de voetweg start aan de Pater Kenislaan en stopt aan de zuidelijke perceelgrens met perceelnummer 228/M.

Hiervoor baseer ik mij op volgende vaststellingen/ kenmerken:

- *Gemeentelijke naamborden bij begin en einde van de voetweg*
- *De voetweg kan niet in het verlengde doorgelopen hebben dwars door het aanwezige groen op het bosperceel*
- *Uit historisch onderzoek kan geen bewijs gevonden worden dat de voetweg ooit verder heeft gelopen.*

De kaart met de trage wegen TW/2 van verantwoordelijke uitgever Gentle nv geeft de voetweg “Pater Reygaertspad” aan over de volledige perceelbreedte van percelen 224/B en 228/M. De weergave zoals op deze kaart komt niet overeen met de vaststellingen op het terrein. Omdat deze kaarten auteursrechtelijk beschermd zijn, kunnen wij hiervan geen afdruk voegen in dit verslag.

De expert adviseert de verantwoordelijke uitgever van deze kaart op de hoogte te stellen van de verkeerde weergave met het verzoek deze kaart te corrigeren.”

Het Pater Reygaertspad kan dus onmogelijk een publiek toegankelijk karakter hebben. Evenmin kan er sprake zijn van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid, waardoor het ook niet als trage weg kan worden beschouwd.

Het voetweggetje wordt niet langer gebruikt om naar de kapel – inmiddels ontwijd - te gaan, aangezien daar geen misvieringen meer plaatsvinden. Wie de begraafplaats wil bezoeken, moet eerst toestemming vragen en kan vervolgens binnen via de ingang bij het Plantenhuis.

In afwachting van de definitieve afsluiting plaatste de huidige eigenaar een voorlopige afsluiting. Die bevindt zich ter hoogte van de grens van het voetweggetje met het bredere kloosterdomein.

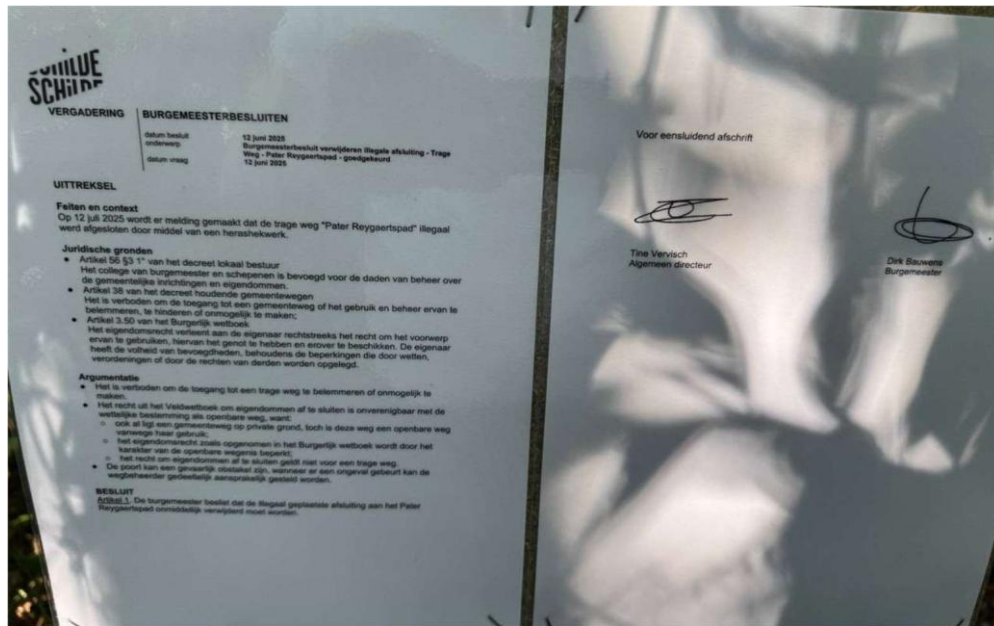

Bron: Geopunt (rode cirkel= locatie afsluiting)

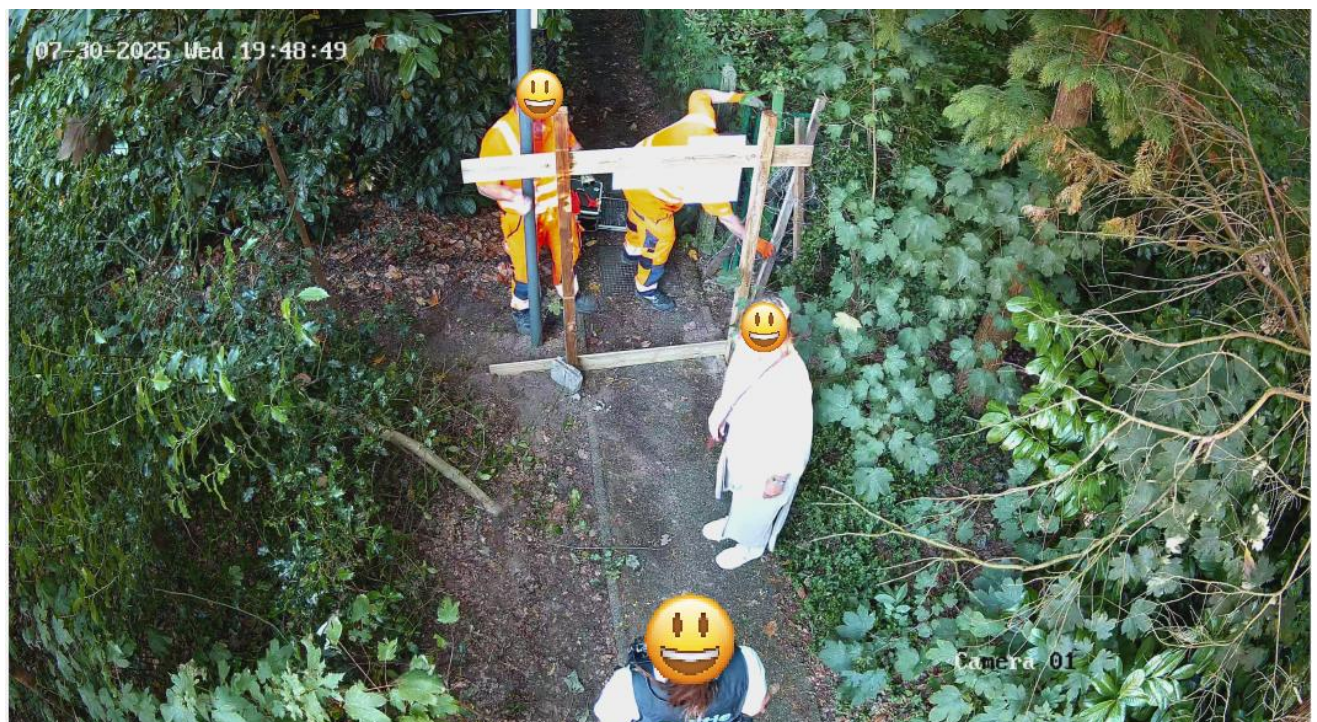
Het is het recht van iedere eigenaar om expliciet te verbieden zijn eigendom te betreden en het af te sluiten.

Het uitgehangen Burgemeesterbesluit van 12 juni 2025 (en later herhaald bij besluiten van 30 juli 2025 en 16 september 2025) met verbod tot het plaatsen van een afsluiting is (zijn) onwettig en dienen telkens bestreden te worden voor de Raad van State.

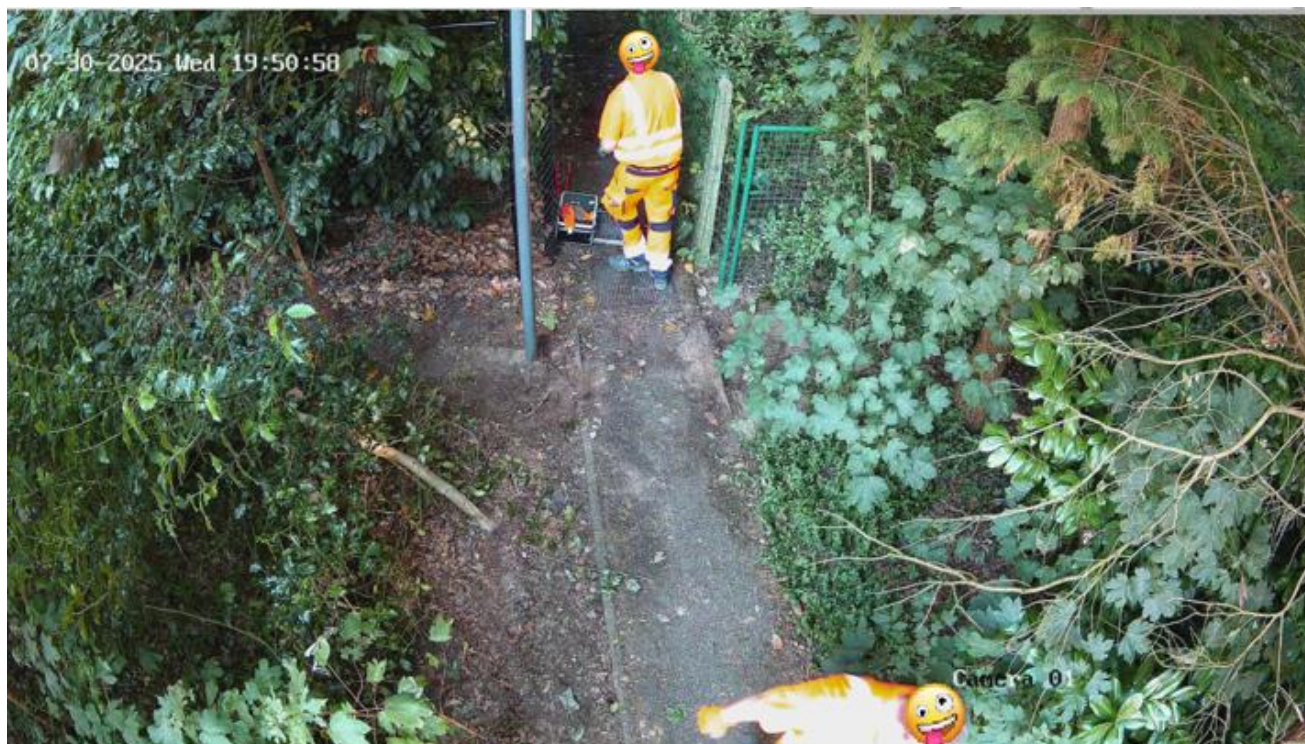

Bron: aanplakkingsbord

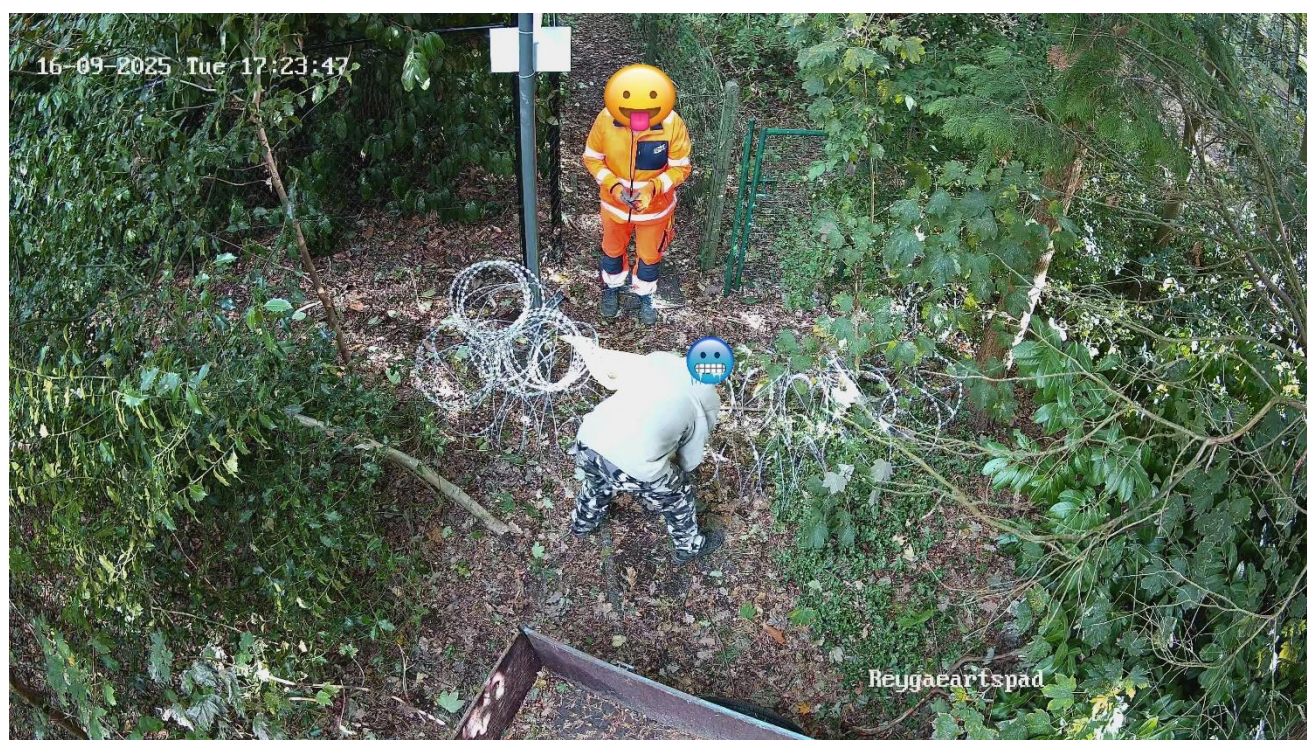
De gemeente Schilde heeft de afsluiting ter hoogte van het Pater Reygaertspad al meerdere keren onterecht eigenhandig weggehaald.

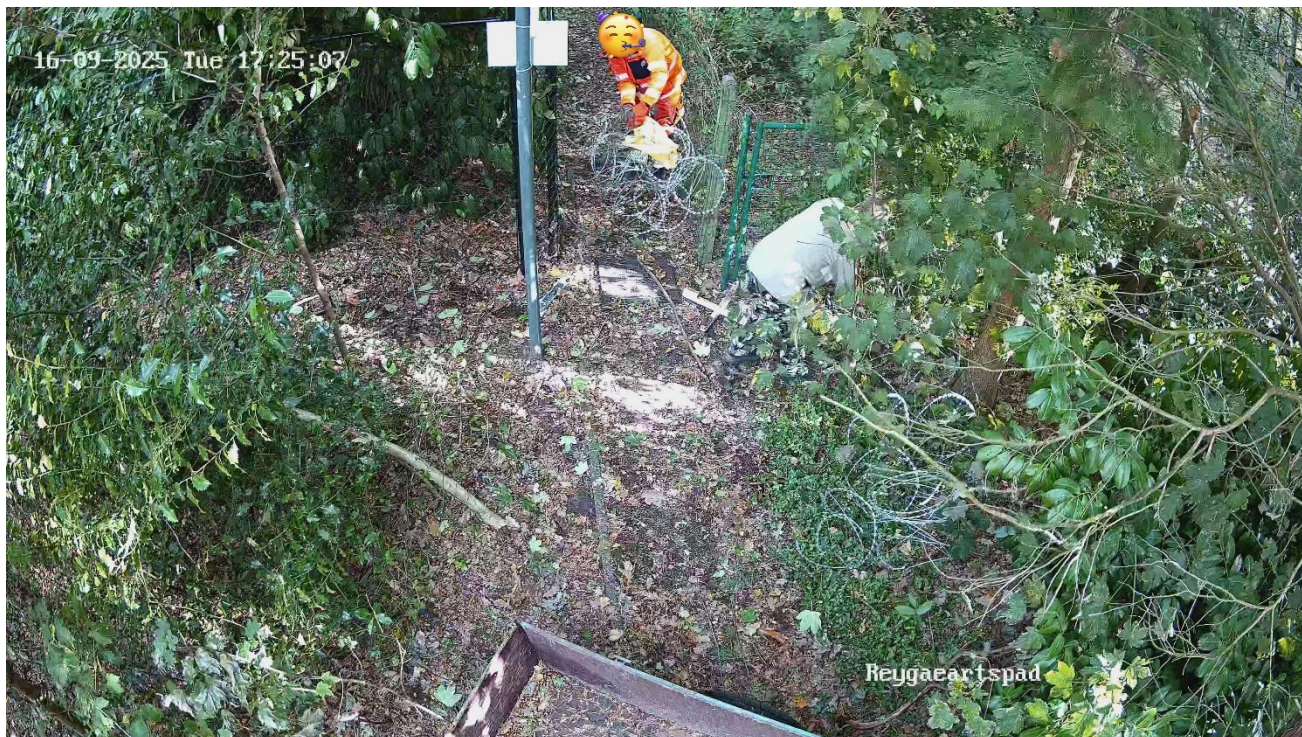

Bron: camerabeeld van 30 juli 2025

Bron: camerabeeld van 30 juli 2025

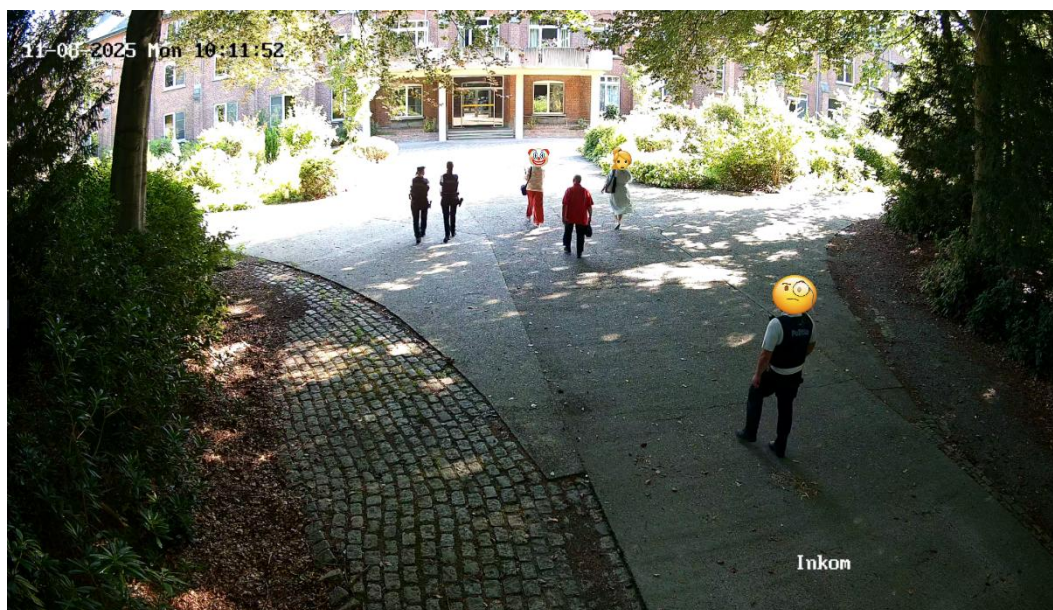

Bron: camerabeelden van 16 september 2025

De Burgemeesterbesluiten proberen de poort open te zetten naar een privéterrein, waardoor het eigendomsrecht van de eigenaar wordt geschonden. Dit is onaanvaardbaar en leidt tot zeer onveilige situaties.

De eigenaar werd herhaaldelijk geconfronteerd met ongewenste bezoekers en allerhande manifestaties aan het klooster (o.a. Vlaams Belang), met sluikstorten en dierlijke bevuilingen, vandalisme op de begraafplaats en zelfs inbraken door gemaskerde personen. Daarbovenop vonden onaangekondigde plaatsbezoeken en indringende controles van gemeenteambtenaren op het domein plaats. Ondanks de bereidheid van de eigenaar tot samenwerking met de gemeente Schilde voor een controle binnenin het gebouw vanaf 18 augustus 2025, werden door de gemeente op 11 augustus 2025 toch sloten opgebroken om het klooster tot in de kleinste hoeken te doorzoeken, zij het met gerechtelijke toelating, gebaseerd op een verhaal waarin slechts één kant van de feiten werd belicht.

Alles werd met camerabeelden vastgelegd en bewaard voor het vastgestelde doel (bewaking, beveiliging, bewijs bij misdrijf).

Bron: camerabeelden 11 augustus 2025 gemeenteambtenaren, politie en slotenmaker

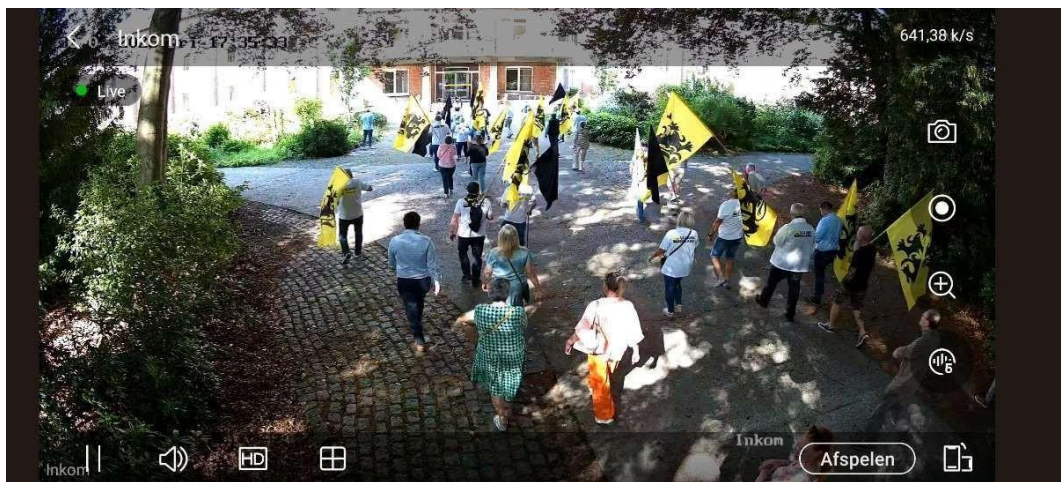

Bron: camerabeelden 14 maart 2025 omstreeks 16.14h inbraak met bijl (geel omcirkeld) door gemaskerde mannen inklimming door de raam van de sacristie

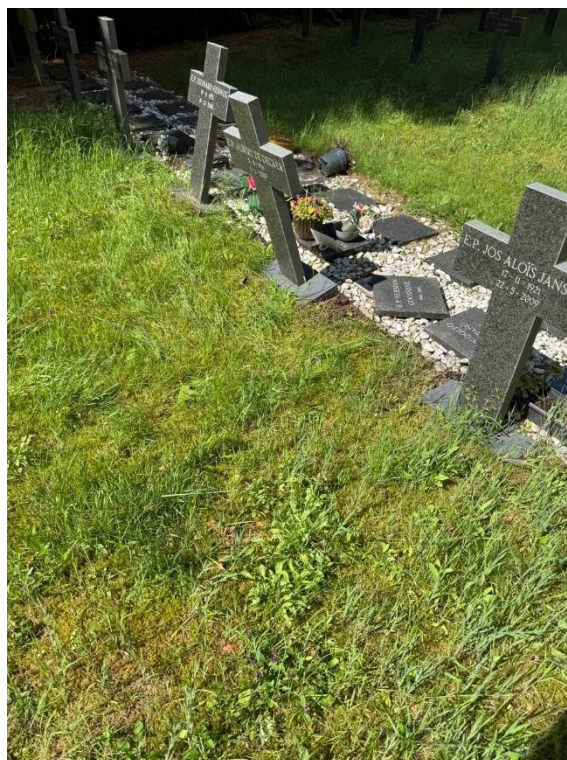

Bron: camerabeelden van 21 maart 2025 omstreeks 16.18h inbraak met tafel, trapladder en afrekker in de kapel (geel omcirkeld) inklimming door de raam met ontvreemding van muziekinstrumenten van de harmonie

Bron: camerabeelden van 30 mei 2025 manifestatie Vlaams Belang

Bron: foto begraafplaats: grafschennis op 5 augustus 2025

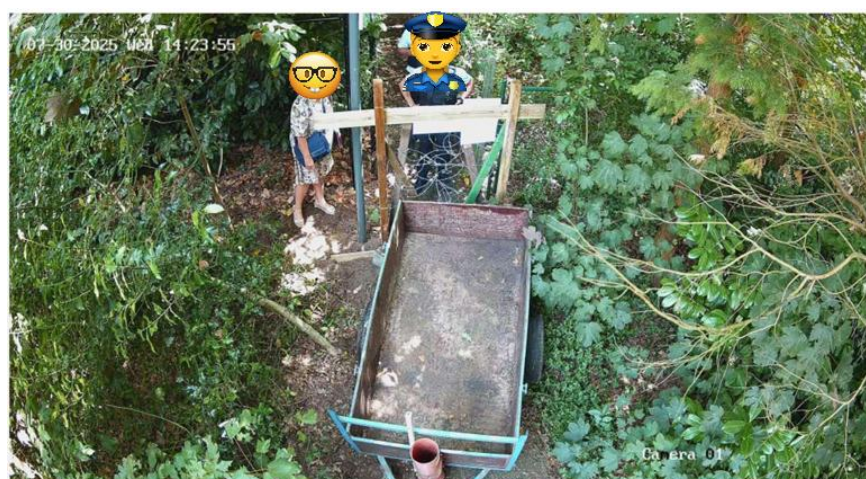

Bron: camera dd. 26 juni 2025 op de private eigendom (onaangekondigd bezoek van gemeenteambtenaar en politie zonder toelating van de eigenaar).

Bron: camera dd. 17 juli 2025 (onaangekondigd bezoek van ambtenaren van de gemeente zonder toelating van de eigenaar).

Bron: Twee camerabeelden dd. 30 juli 2025 (onaangekondigd bezoek van dezelfde ambtenaren van de gemeente in bijzijn van politie).

Het Pater Reygaertspad is ook allerm minst een openbare weg door haar gebruik, hetgeen bevestigd wordt door Pater Rector Luc Colla. (Citaat van 5 september 2025 van Pater Rector Luc Colla) :

“De activiteiten die de heemkring ‘Scilla’ samen met het zangkoor ‘Uyt jongsten Versaemt’ organiseerden voor het afscheid van Scheut in Schilde, waar we zeer dankbaar voor blijven, brachten veel mensen naar het klooster. Veel deelnemers aan de Scilluminata wandeling en andere activiteiten vertelden dat het de eerste keer was dat ze op het domein of in het huis binnenkwamen en niet wisten dat het domein zo groot was en een private begraafplaats van de Scheutisten had. Het gebouw ligt dan ook verscholen achter de struiken en bomen, ver van de grote baan. Voor velen was het domein zowat een mysterieuze plaats. En inderdaad, we wilden het domein privaat houden zodat de oude paters/broeders er ongestoord en rustig hun oude dag konden doorbrengen en dat degenen die fysiek nog sterk waren rustig in het bos konden wandelen of in de tuin werken. Voor zo ver en zo lang we konden onderhielden de Scheutisten ook zelf de eigendom alhoewel dat de laatste jaren steeds moeilijker werd.

Toen het zusterhuis leeg stond en FEDASIL in het jaar 2014 (of was het 2015?) huisvesting zocht voor vluchtelingen heeft Scheut niet geaarzeld het zusterhuis gratis open te stellen voor vluchtelingen. In die periode zijn er verschillende groepen vluchtelingen geweest. Toen enkele jaren later de vluchtelingenstroom uit Oekraïne op gang kwam hebben we opnieuw het zusterhuis aangeboden, alhoewel dit keer met wat reservatie omdat de mazouttank van het zusterhuis niet meer bruikbaar was en de onderhandelingen voor de verkoop reeds onderweg waren. De burgemeester is dan persoonlijk ter plekke gekomen en suggereerde zelfs om Oekraïense vluchtelingen in het hoofdgebouw op te nemen. Daar konden wij niet op in gaan omdat hun aanwezigheid in het klooster het communiteitsleven te veel zou storen. De burgemeester zelf heeft dan gezorgd voor een externe mazouttank en zo was het zusterhuis klaar om Oekraïense vluchtelingen op te vangen.

Tijdens de twee periodes dat er vluchtelingen aanwezig waren in het zusterhuis hebben we er geen last of hinder van ondervonden. Wij waren blij mensen in nood te kunnen opvangen. Als missionarissen is het steeds ons doel geweest armen en noodlijdende mensen te helpen in de mate van het mogelijke. Nu het huis niet langer eigendom van Scheut is en wij er geen beslissingsmacht meer over hebben, verheugt het ons dat de nieuwe eigenaars het huis openstellen om mensen in nood op te vangen.”

De Burgemeester en de gemeente Schilde plegen kennelijk machtsafwending en miskennen niet alleen het onpartijdigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel maar tevens het gelijkheidsbeginsel want met betrekking tot het Tweede Fondatiestraatje onderneemt zij géén acties.

Er is sprake van machtsafwending wanneer de gemeente Schilde een wettelijke bevoegdheid, bedoeld voor het algemeen belang, gebruikt om een ander doel te bereiken, en dat doel het enige motief is voor de beslissing. De Burgemeester gebruikt zijn politieverordenende macht voor een ander doel dan het algemeen belang, met

name het verwijderen van een afsluiting louter omdat de eigenaar tijdelijk als asielcentrum verhuurt.

Overeenkomstig het onpartijdigheidsbeginsel dient de beleidsvorming nochtans objectief en zonder vooringenomenheid te verlopen.

De gemeente Schilde stapte naar de rechtbank en dagvaardde op 19 september 2025 niet alleen de eigenaar van het domein, maar ook de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie - een stap gericht tegen de handelingen van Fedasil - waar een constructieve houding veel zinvoller was geweest.

Beste inwoners, met zulke procedures verdwijnen niet alleen maanden kostbare tijd, maar ook belastinggeld, zonder dat duidelijk is wat de inwoners ervoor terugkrijgen.

Met zulke acties ondermijnt de gemeente niet alleen de opvang van mensen in nood, maar groeit intussen de vrees dat de gemeente Schilde ook de geplande ontwikkeling van het terrein - een woonzorgcentrum, assistentiewoningen, diverse woonvormen voor jong en oud, een restaurant en een medisch centrum, allemaal ingebed in een levendig kunstenpark - zal blijven tegenwerken.

Zo dreigt de gemeente Schilde, met elke stap die ze zet en elke euro aan belastinggeld dat naar rechtszaken vloeit, precies datgene te riskeren wat zij koste wat kost tracht te vermijden.

Als de gemeente deze koers aanhoudt, dreigt niet de eigenaar, maar de bevolking zelf het meest te verliezen.

Tot zover de 'Pater Reygaerts-gate'.

De eigenaar